

BODHI

ENGLISH MANUAL

10

New Edition 2024-2025

A PRODUCT FROM

Bodhi Team

Author

S. MOHAN MA.,B.Ed.,

For orders: 8675744747; Email: bodhi22@gmail.com
6374113093

**“Everything is easy when you are busy.
But nothing is easy when you are lazy”.**

போதி குழுமம் 2022 ஆண்டு முதல் 10 ஆம் வகுப்பு மாணவர்கள் தேர்வில் அதிக மதிப்பெண்கள் மற்றும் 100 சதவீத விழுக்காடு பெறும் நோக்கத்தோடு ஆங்கிலம் பாடத்தில் தொடங்கி அனைத்து பாடங்களுக்கான கையேடுகள் மற்றும் வினா வங்கிகளை தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களை கொண்டு மிகவும் நேரதியாகவும் வடிவமைத்து வருகிறது.

போதி ஆங்கில கையேடு மாணவர்களுக்கு எளிமையாகவும் புரியும் வகையில் மிகவும் நேர்த்தியாகவும், அதிக மதிப்பெண்கள் பெறும் நோக்கத்தோடும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாணவர்கள் book back questions களை படித்தாலே 90 மதிப்பெண்களுக்கு மேல் வாங்க முடியும்.

தேவை இல்லாத பகுதிகளை (கேள்விகளை) நேரங்கடந்து படிப்பதால் மதிப்பெண் குறைவாக எடுக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது.

போதிக் கையேட்டில் எதை, எப்படி, எவ்வாறு படிப்பது மற்றும் எவ்வாறு எழுதுவது என்று மாணவர்களுக்கு எளிதில் புரியும் வகையில் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கையேடு மற்ற கையேடுகளை காட்டிலும் முற்றிலும் வேறுபட்டது. இதில் book back questions மற்றும் book inside, previous years questions மாணவர்கள் எளிதில் புரியும் வகையில் தமிழ்ளில் விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே மாணவர்கள் போதி கையேட்டினை படித்து அதிக மதிப்பெண்களை பெற வாழ்த்துகிறோம்.

A Manual Special

Bodhi team is preparing manual, practice book and question bank well for 10 standard, all the subjects with efficient and talented teachers for the students to get high scores and 100 percentage marks.

Bodhi English guide is prepared well for learning easily and to get full marks.

Students are able to get above 90 marks, when he reads only book back answers.

It is getting low marks when we read unwanted question and answers for wasting time.

Bodhi guide is prepared what? Which? How? To read and to write exams easily and legibly.

This guide is completely different from all other guides.

This guide contains English and Tamil explanations for all book back questions, previous year questions clearly.

(For learner's students only)

மெல்ல கற்கும் மாணவர்களுக்கு மட்டும்

கீழே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் கேள்விகளில் மட்டும் அதிக கவனம் செலுத்தினால் போதும் (60) நல்ல மதிப்பெண்களை பெற முடியும்.

Question No	Question Name	Marks
7	Plural form - Book Back only	1
8	Prefix and suffix - Book Back only	1
10	Phrasal verb - Book Back only	1
11	Compound word- Book Back only	1
14	Linker - Book Back only	1
25	Punctuate - Follow the rules	2
26	Simple sentence - Follow the rules	2
28	Road map - Follow the rules	2
29-32	Prose paragraph-Book	10
33	Poem paragraph – Book	5
35	Poem stanza – Book	5
38	Supplementary comprehension Book	5
39	Advertisement - Follow the rules (or) (Own idea)	5
41	Notice writing - Book back (or) Follow the rules	5
42	Picture express views - Own idea	5
43	Make notes - Follow the rules	5
45	Memory poem (Book)	5
46	Develop hints - Follow the rules (or) (Own idea)	8
47	General comprehension – Follow the rules (or) (Own idea)	8
-	TOTAL MARKS	77

ஒவ்வொரு கேள்விகளும் எவ்வாறு எழுதுவது என்று கையேட்டின் உள்ளே தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

CONTENTS

Question Number	Topics	Page No
1-3	Synonyms	131-140
4-6	Antonyms	131-140
7	Plural form	140
8	Prefix/ suffix	141
9	Abbreviation	142-143
10	Phrasal verb/ idioms	144-146
11	Compound word	146-147
12	Preposition	147-148
13	Tense	149-150
14	Linker	150-151
15-18	Prose question	152-168
19-22	Poem comprehension	168-180
23	Active voice and passive voice	180-185
24	Direct and indirect speech	186-191
25	Punctuate	192-194
26	Simple, compound, complex	195-197
27	rearrange the words	198-199
28	Road map	199-202
29-32	Prose paragraph	203-222
33-34	Poem paragraph	222-241
35	Poem appreciation questions	241-255
36	Poem paraphrase	255-259
37	Rearrange the sentence	259-271
38	Supplementary comprehension	271- 286
39	Advertisement	286-288
40	Letter writing	289-299
41	Notice writing / draft speech	300-309
42	Picture comprehension	309-310
43	Note / summary writing	310-313
44	Error spot	314-320
45	Memory poem	320- 322
46	Develop hints	322- 324
47	General comprehension (OR) General poem comprehension	324-327

Unit- 1
Prose
His first flight – Liam o' Flaherty

The young seagull was alone on his ledge. His two brothers and his sister had already flown away the day before. He had been afraid to fly with them. Somehow, when he had taken a little run forward to the brink of the ledge and attempted to flap his wings, he became afraid. The great expanse of sea stretched down beneath, and it was such a long way down – miles down. He felt certain that his wings would never support him; so he bent his head and ran away back to the little hole under the ledge where he slept at night.

இளம் கடற்பறவை அவனது விளிம்பில் தனியாக இருந்தது. அவரது இரண்டு சகோதரர்களும் அவரது சகோதரியும் முந்தைய நாள் ஏற்கனவே பறந்துவிட்டனர். அவர்களுடன் பறக்க பயந்தான். எப்படியோ, அவர் சிறிது ஓட்டம் எடுத்து, விளிம்பின் விளிம்பிற்கு முன்னோக்கிச் சென்று இறக்கைகளை அசைக்க முயன்றபோது, அவனுக்கு பயம் வந்தது. கடலின் பெரிய விரிவு கீழே நீண்டுள்ளது, மைல்கள் நீண்ட தூரம் இருந்ததால். தன் சிறகுகள் தன்னை ஒருபோதும் ஆதரிக்காது என்று அவன் உறுதியாக உணர்ந்தான்; அதனால் அவர் தலையை குனிந்து, இரவில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த கரைக்கு அடியில் இருந்த சிறிய துளைக்கு ஓடினார்.

Even when each of his brothers and his little sister, whose wings were far shorter than his own, ran to the brink, flapped their wings, and flew away, he failed to muster up courage to take that plunge which appeared to him so desperate. His father and mother had come around calling to him shrilly, scolding him, threatening to let him starve on his ledge, unless he flew away. But for the life of him, he could not move.

தன் சிறகுகளை விட மிகக் குட்டையாக இருந்த அவனது அண்ணன், தம்பியும், அவனது சிறிய சகோதரியும், விளிம்பிற்கு ஓடி, இறக்கையை விரித்து, பறந்து சென்றபோதும், தாவிப்பறப்பதற்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று அதற்கு தோன்றியதால், அது தைரியத்தை வரவழைக்கத் தவறியது. அவனுடைய அப்பாவும் அம்மாவும் சுற்றி வந்து அவனைக் கூச்சலிட்டுக் கூப்பிட்டு, திட்டிவிட்டு, அது பறந்து செல்லத் தவறும் பட்சத்தில், பாறை நீட்சியிலேயே பட்டினி கிடக்க போவதாக அச்சுறுத்தினர். ஆனால் அது உயிருக்கு பயந்ததால், அசைய முடியவில்லை.

That was twenty-four hours ago. Since then, nobody had come near him. The day before, all day long, he had watched his parents flying about with his brothers and sister, perfecting them in the art of flight, teaching them how to skim the waves and how to dive for fish. He had, in fact, seen his older brother catch his first herring and devour it, standing on a rock, while his parents circled around raising a proud cackle. And all the morning, the whole family had walked about on the big plateau midway down the opposite cliff, laughing at his cowardice.

அடுத்த 24 மணி நேரத்திற்கு முன்பு. அதன்பிறகு யாரும் அவர் அருகில் வரவில்லை. முந்தைய நாள், முழுவதும், அவர் தனது பெற்றோர்கள் தனது சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளுடன் பறப்பதைப் பார்த்து, அவர்களை பறக்கும் கலையில் கச்சிதமாக, அலைகளில் எப்படி சறுக்குவது மற்றும் மீன்களுக்கு டைவ் செய்வது எப்படி என்று கற்றுக் கொடுத்தார். உண்மையில், அவர் தனது மூத்த சகோதரர் தனது முதல் ஹெர்ரிங் பிடித்து

அதை விழுங்குவதைப் பார்த்தார், ஒரு பாறையின் மீது நின்று கொண்டிருந்தார், அதே நேரத்தில் அவரது பெற்றோர்கள் பெருமை மிக்க ஒலி எழுப்புவதையும் பார்த்தது. காலை முழுவதும், முழு குடும்பமும் பெரிய பீடபூமியில் எதிரே உள்ள குன்றின் நடுவில் நடந்து, அவனுடைய கோழைத்தனத்தைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டிருந்தது.

The sun was now ascending the sky, blazing warmly on his ledge that faced the south. He felt the heat because he had not eaten since the previous nightfall. Then, he had found a dried piece of mackerel's tail at the far end of his ledge. Now, there was not a single scrap of food left. He had searched every inch, rooting among the rough, dirt-caked straw nest where he and his brothers and sister had been hatched. He even gnawed at the dried pieces of eggshell. It was like eating a part of himself.

சூரியன் இப்போது வானத்தில் ஏறிக்கொண்டிருந்தான், தெற்கு நோக்கியிருந்த அவனது விளிம்பில் சூடாக எரிகிறது. முந்தின இரவிலிருந்து உண்ணாததால் உஷ்ணத்தை உணர்ந்தான். பின்னர், அவர் தனது விளிம்பின் கடைசியில் ஒரு உலர்ந்த கானாங்கெளுத்தியின் வால் ஒன்றைக் கண்டார். இப்போது ஒரு துளி சாப்பாடு கூட மிச்சமில்லை. அவனும் அவனது சகோதரர்களும், சகோதரிகளும் குஞ்சு பொரித்த கரடுமுரடான, அழுக்கு படிந்த வைக்கோல் கூட்டின் நடுவே வேருன்றி ஒவ்வொரு அங்குலமாகத் தேடினான். முட்டை ஓட்டின் காய்ந்த துண்டுகளைக் கூடக் கவ்வினான். அது தனக்கு ஒரு பகுதியை சாப்பிடுவது போல் இருந்தது.

He then trotted back and forth from one end of the ledge to the other, his long gray legs stepping daintily, trying to find some means of reaching his parents without having to fly. But on each side of him, the ledge ended in a sheer fall of precipice, with the sea beneath. And between him and his parents, there was a deep, wide crack.

பின்னர், அவர் விளிம்பின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனைக்கு முன்னும் பின்னுமாக நகர்ந்தார், அவரது நீண்ட சாம்பல் கால்கள் அழகாக அடியெடுத்துவைத்து, பறக்காமல் தனது பெற்றோரை அடைய சில வழிகளைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றார். ஆனால் அவனுடைய ஒவ்வொரு பக்கத்திலும், பாறை நீட்சி கீழே கடலுடன், பாறை சரிவில் முடிந்தது. மேலும் அவருக்கும் அவரது பெற்றோருக்கும் இடையே ஆழமான, பரந்த விரிசல் ஏற்பட்டது.

Surely he could reach them without flying if he could only move northwards along the cliff face? But then, on what could he walk? There was no ledge, and he was not a fly. And above him, he could see nothing. The precipice was sheer, and the top of it was, perhaps, farther away than the sea beneath him.

குன்றின் முகத்தில் வடக்கு நோக்கி நகர்ந்தால், அவர் பறக்காமல் அவர்களை அடைய முடியுமா? ஆனால், அவர் எதில் நடக்க முடியும்? பாறை நீட்சியும் இல்லை, அவர் ஒரு ஈ அல்ல. மேலும் அவருக்கு மேலே, அவரால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. பள்ளம் சுத்தமாக இருந்தது. அதன் மேல், ஒருவேளை, அவருக்குக் கீழே உள்ள கடலை விட தொலைவில் இருந்தது.

He stepped slowly out to the brink of the ledge, and, standing on one leg with the other leg hidden under his wing, he closed one eye, then the other, and pretended to be falling asleep. Still, they took no notice of him. He saw his two brothers and his sister lying on the

plateau dozing, with their heads sunk into their necks. His father was preening the feathers on his white back. Only his mother was looking at him.

அவன் மெதுவாக வெளியேறி விளிம்பிற்குச் சென்று, ஒரு காலில் நின்று மற்றொரு காலை இறக்கையின் கீழ் மறைத்து வைத்து, ஒரு கண்ணையும், மற்றொன்றையும் மூடிக்கொண்டு, தூங்குவது போல் நடித்தார். ஆனாலும், அவர்கள் அவனைக் கவனிக்கவில்லை. அவர் தனது இரண்டு சகோதரர்களும் அவரது சகோதரியும் பீடபூமியில் மயங்கிக் கிடப்பதைக் கண்டார், அவர்களின் தலைகள் கழுத்தில் மூழ்கியுள்ளன. அவனுடைய தந்தை அவனுடைய வெள்ளை முதுகில் இறகுகளை முன்னெடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அம்மா மட்டும் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

She was standing on a little high hump on the plateau, her white breast thrust forward. Now and again, she tore at a piece of fish that lay at her feet, and then scraped each side of her beak on the rock. The sight of the food maddened him. How he loved to tear food that way, scraping his beak now and again to whet it! He uttered a low cackle. His mother cackled too, and looked at him.

அவள் பீடபூமியில் சற்று உயரமான கூம்பில் நின்று கொண்டிருந்தாள், அவளுடைய வெண்மையான மாற்பகம் முன்னோக்கி தள்ளப்பட்டது. மீண்டும் மீண்டும், அவள் தன் காலடியில் கிடந்த ஒரு மீன் துண்டைக் கிழித்து, பின்னர் பாறையில் தன் கொக்கின் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் சுரண்டினாள். உணவைப் பார்த்ததும் அவனுக்குப் பித்துப்பிடித்தது. உணவைக் கிழிக்க அவர் எவ்வளவு விரும்பினார், மீண்டும் மீண்டும் தனது கொக்கைத் துடைத்து அதைத் தூண்டினார்! அவர் ஒரு தாழ்வான குரலை உச்சரித்தார். அவனுடைய அம்மாவும் சத்தமிட்டு அவனைப் பார்த்தாள்.

'Ga, ga, ga,' he cried, begging her to bring him over some food. 'Gawl-ool-ah,' she screamed back mockingly. But he kept calling plaintively, and after a minute or so, he uttered a joyful scream. His mother had picked up a piece of fish and was flying across to him with it. He leaned out eagerly, tapping the rock with his feet, trying to get nearer to her as she flew across. But when she was just opposite to him, abreast of the ledge, she halted, her legs hanging limp, her wings motionless, the piece of fish in her beak almost within reach of his beak.

'கா, கா, கா,' என்று அவர் அழுது, தனக்கு உணவு கொண்டு வரும்படி கெஞ்சினார். 'கவல்-

ஊல்-ஆ,' என்று கேலியாகக் கத்தினாள். ஆனால் அவர் வெளிப்படையாக அழைத்தார், ஒரு நிமிடம் அல்லது அதற்குப் பிறகு, அவர் ஒரு மகிழ்ச்சியான அலறலை உச்சரித்தார். அவனுடைய அம்மா ஒரு மீன் துண்டை எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கு குறுக்கே பறந்து கொண்டிருந்தாள். அவன் ஆர்வத்துடன் வெளியே சாய்ந்து, பாறையைத் தன் கால்களால் தட்டி, அவள் குறுக்கே பறந்து செல்லும்போது அவளை நெருங்க முயன்றான். ஆனால் அவள் அவனுக்கு எதிரே இருந்தபோது, விளிம்பிற்கு அருகில், அவள் நின்றுவிட்டாள், அவள் கால்கள் தளர்ந்து தொங்கின, அவளது இறக்கைகள் அசையாமல் இருந்தன, அவளது கொக்கில் இருந்த மீன் துண்டு அவளது கொக்கை கிட்டத்தட்ட எட்டும் தூரத்தில் இருந்தது.

He waited a moment in surprise, wondering why she did not come nearer, and then maddened by hunger, he dived at the fish. With a loud scream, he fell outwards and downwards into space. His mother had swooped upwards. As he passed beneath her, he heard the swish of her wings.

அவர் ஏன் அருகில் வரவில்லை என்று ஆச்சரியத்துடன் ஒரு கணம் காத்திருந்தார், பின்னர் பசியால் வெறித்தனமாக மீன் மீது மூழ்கினார். உரத்த அலறலுடன், அவர் வெளியில் மற்றும் கீழ்நோக்கி விண்வெளியில் விழுந்தார். அவனுடைய தாய் மேல்நோக்கி பாய்ந்தாள். அவன் அவள் கீழே சென்றபோது, அவளது சிறகுகளின் அசைவு கேட்டது.

Then a monstrous terror seized him and his heart stood still. He could hear nothing. But it only lasted a moment. The next moment, he felt his wings spread outwards. The wind rushed against his breast feathers, then under his stomach and against his wings. He could feel the tips of his wings cutting through the air.

பின்னர் ஒரு பயங்கரமான பயங்கரம் அவரை ஆட்கொண்டது மற்றும் அவரது இதயம் நின்றது. அவனால் எதுவும் கேட்க முடியவில்லை. ஆனால் அது ஒரு கணம் மட்டுமே நீடித்தது. அடுத்த கணம், தன் சிறகுகள் வெளியே விரிவதை உணர்ந்தான். காற்று அவனுடைய மாற்பக இறகுகளுக்கு எதிராக விரைந்தது, பிறகு அவன் வயிற்றுக்குக் கீழும் அவனுடைய இறக்கைகளுக்கு எதிராகவும் விரைந்தது. சிறகுகளின் நுனிகள் காற்றில் வெட்டப்படுவதை அவனால் உணர முடிந்தது.

He was not falling headlong now. He was soaring gradually, downwards and outwards. He was no longer afraid. He just felt a bit dizzy. Then, he flapped his wings once and he soared upwards.

அவன் இப்போது தலைகுப்புற விழவில்லை. அவர் படிப்படியாக, கீழ்நோக்கி மற்றும் வெளிப்புறமாக உயர்ந்தார். அவர் இனி பயப்படவில்லை. அவனுக்கு சற்று மயக்கம் தான் வந்தது. பின்னர், அவர் தனது இறக்கைகளை ஒரு முறை அசைத்து, அவர் மேல்நோக்கி உயர்ந்தார்.

He uttered a delightful scream and flapped them again. He soared higher. He raised his breast and banked against the wind. 'Ga, ga, ga. Ga, ga, ga.' 'Gawloolah.' His mother swooped past him, her wings making a loud noise. He answered her with another scream. Then, his father flew over him screaming. Then, he saw his two brothers and sister flying around him, soaring and diving.

அவர் ஒரு மகிழ்ச்சியான அலறலை உச்சரித்தார் மற்றும் அவற்றை மீண்டும் தட்டினார். அவர் மேலும் உயர்ந்தார். அவன் தன் மாற்பகத்தை உயர்த்தி காற்றுக்கு எதிராக நின்றான். 'கா, கா, கா. கா, கா, கா.' 'கா ஊ ஆ.' இறக்கைகள் பலத்த சத்தம் எழுப்ப, அவனது தாய் அவனைக் கடந்து சென்றாள். அவன் இன்னொரு அலறலுடன் அவளுக்குப் பதிலளித்தான். அப்போது, அவரது தந்தை அலறியடித்தபடி அவர் மீது பறந்தார். அப்போது, தனது இரண்டு சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் தன்னைச் சுற்றி பறந்து, உயரே குதித்து டைவிங் செய்வதைப் பார்த்தார்.

Then, he completely forgot that he had not always been able to fly, and commenced to dive and soar, shrieking shrilly.

பின்னர், தன்னால் எப்போதும் பறக்க முடியாது என்பதை முற்றிலும் மறந்துவிட்டு, குதித்து, உயரத் தொடங்கினார், கூச்சலிட்டார்.

He was near the sea now, flying straight over it, facing out over the ocean. He saw a vast green sea beneath him, with little ridges moving over it; he turned his beak sideways and crowed amusedly. His parents and his brothers and sister had landed on this green floor in front of him. They were beckoning to him, calling shrilly. He dropped his legs to stand on the green sea. His legs sank into it. He screamed with fright and attempted to rise again, flapping his wings. But he was tired and weak with hunger and he could not rise exhausted by the strange exercise. His feet sank into the green sea, and then his belly touched it and he sank no farther. He was floating on it. And around him, his family was screaming, praising him, and their beaks were offering him scraps of dog-fish. He had made his first flight.

அவர் இப்போது கடலுக்கு அருகில் இருந்தார், அதற்கு நேராக பறந்து, கடலுக்கு வெளியே இருந்தார். அவருக்குக் கீழே ஒரு பரந்த பச்சைக் கடலைக் கண்டார், அதன் மீது சிறிய முகடுகள் நகர்கின்றன; அவர் தனது கொக்கை பக்கவாட்டாக திருப்பி வேடிக்கையாக கூவினார். அவனுடைய பெற்றோரும் அவனுடைய சகோதர சகோதரிகளும் அவனுக்கு முன்னால் இந்த பசுமையான தரையில் இறங்கியிருந்தார்கள். அவர்கள் அவரை கைகூப்பி, கூச்சத்துடன் அழைத்தனர். பச்சைக் கடலில் நிற்கத் தன் கால்களைக் கைவிட்டான். அவன் கால்கள் அதில் மூழ்கின. அவர் பயத்துடன் கத்தினார் மற்றும் இறக்கைகளை அசைத்து மீண்டும் எழ முயன்றார். ஆனால் அவர் பசியால் சோர்வாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தார், விசித்திரமான உடற்பயிற்சியால் அவர் சோர்வடைய முடியவில்லை. அவரது கால்கள் பச்சைக் கடலில் மூழ்கின, பின்னர் அவரது வயிறு அதைத் தொட்டது, மேலும் அவர் சிறிது தூரம் மூழ்கவில்லை. அவன் அதில் மிதந்து கொண்டிருந்தான். அவரைச் சுற்றி, அவரது குடும்பத்தினர் கத்தி, அவரைப் பாராட்டினர், மேலும் அவர்களின் கொக்குகள் அவருக்கு நாய்-மீன் துண்டுகளை வழங்கின. அவர் தனது முதல்முதலாகப் பறக்கும் அனுபவத்தைப் பெற்றது.

Even when each of his brothers and his little sister, whose wings were far shorter than his own, ran to the brink, flapped their wings, and flew away, he failed to muster up courage to take that plunge which appeared to him so desperate. His father and mother had come around calling to him shrilly, scolding him, threatening to let him starve on his ledge, unless he flew away. But for the life of him, he could not move.

தன் சிறகுகளை விட மிகக் குட்டையாக இருந்த அவனது அண்ணன், தம்பியும், அவனது சிறிய சகோதரியும், விளிம்பிற்கு ஓடி, இறக்கையை விரித்து, பறந்து சென்றபோதும், தாவிப்பறப்பதற்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று அதற்கு தோன்றியதால், அது தைரியத்தை வரவழைக்கத் தவறியது. அவனுடைய அப்பாவும் அம்மாவும் சுற்றி வந்து அவனைக் கூச்சலிட்டுக் கூப்பிட்டு, திட்டிவிட்டு, அது பறந்து செல்லத் தவறும் பட்சத்தில், பாறை நீட்சியிலேயே பட்டினி கிடக்க போவதாக அச்சுறுத்தினர். ஆனால் அது உயிருக்கு பயந்ததால், அசைய முடியவில்லை.

That was twenty-four hours ago. Since then, nobody had come near him. The day before, all day long, he had watched his parents flying about with his brothers and sister, perfecting them in the art of flight, teaching them how to skim the waves and how to dive for fish. He had, in fact, seen his older brother catch his first herring and devour it, standing on a rock, while his parents circled around raising a proud cackle. And all the morning, the whole family had walked about on the big plateau midway down the opposite cliff, laughing at his cowardice.

அடுத்த 24 மணி நேரத்திற்கு முன்பு. அதன்பிறகு யாரும் அவர் அருகில் வரவில்லை. முந்தைய நாள், முழுவதும், அவர் தனது பெற்றோர்கள் தனது சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளுடன் பறப்பதைப் பார்த்து, அவர்களை பறக்கும் கலையில் கச்சிதமாக, அலைகளில் எப்படி சறுக்குவது மற்றும் மீன்களுக்கு டைவ் செய்வது எப்படி என்று கற்றுக் கொடுத்தார். உண்மையில், அவர் தனது மூத்த சகோதரர் தனது முதல் ஹெர்ரிங் பிடித்து அதை விழுங்குவதைப் பார்த்தார், ஒரு பாறையின் மீது நின்று கொண்டிருந்தார், அதே நேரத்தில் அவரது பெற்றோர்கள் பெருமை மிக்க ஒலி எழுப்புவதையும் பார்த்தது. காலை முழுவதும், முழு குடும்பமும் பெரிய பீடபூமியில் எதிரே உள்ள குன்றின் நடுவில் நடந்து, அவனுடைய கோழைத்தனத்தைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டிருந்தது.

The sun was now ascending the sky, blazing warmly on his ledge that faced the south. He felt the heat because he had not eaten since the previous nightfall. Then, he had found a dried piece of mackerel's tail at the far end of his ledge. Now, there was not a single scrap of food left. He had searched every inch, rooting among the rough, dirt-caked straw nest where he and his brothers and sister had been hatched. He even gnawed at the dried pieces of eggshell. It was like eating a part of him self.

சூரியன் இப்போது வானத்தில் ஏறிக்கொண்டிருந்தான், தெற்கு நோக்கியிருந்த அவனது விளிம்பில் சூடாக எரிகிறது. முந்தின இரவிலிருந்து உண்ணாததால் உஷ்ணத்தை உணர்ந்தான். பின்னர், அவர் தனது விளிம்பின் கடைசியில் ஒரு உலர்ந்த கானாங்கெளுத்தியின் வால் ஒன்றைக் கண்டார். இப்போது ஒரு துளி சாப்பாடு கூட

மிச்சமில்லை. அவனும் அவனது சகோதரர்களும், சகோதரிகளும் குஞ்சு பொரித்த கரடுமுரடான, அழுக்கு படிந்த வைக்கோல் கூட்டின் நடுவே வேரூன்றி ஒவ்வொரு அங்குலமாகத் தேடினான். முட்டை ஓட்டின் காய்ந்த துண்டுகளைக் கூடக் கவ்வினான். அது தனக்கு ஒரு பகுதியை சாப்பிடுவது போல் இருந்தது.

He then trotted back and forth from one end of the ledge to the other, his long gray legs stepping daintily, trying to find some means of reaching his parents without having to fly. But on each side of him, the ledge ended in a sheer fall of precipice, with the sea beneath. And between him and his parents, there was a deep, wide crack.

பின்னர், அவர் விளிம்பின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனைக்கு முன்னும் பின்னுமாக நகர்ந்தார், அவரது நீண்ட சாம்பல் கால்கள் அழகாக அடியெடுத்துவைத்து, பறக்காமல் தனது பெற்றோரை அடைய சில வழிகளைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றார். ஆனால் அவனுடைய ஒவ்வொரு பக்கத்திலும், பாறை நீட்சி கீழே கடலுடன், பாறை சரிவில் முடிந்தது. மேலும் அவருக்கும் அவரது பெற்றோருக்கும் இடையே ஆழமான, பரந்த விரிசல் ஏற்பட்டது.

Surely he could reach them without flying if he could only move northwards along the cliff face? But then, on what could he walk? There was no ledge, and he was not a fly. And above him, he could see nothing. The precipice was sheer, and the top of it was, perhaps, farther away than the sea beneath him.

குன்றின் முகத்தில் வடக்கு நோக்கி நகர்ந்தால், அவர் பறக்காமல் அவர்களை அடைய முடியுமா? ஆனால், அவர் எதில் நடக்க முடியும்? பாறை நீட்சியும் இல்லை, அவர் ஒரு ஈ அல்ல. மேலும் அவருக்கு மேலே, அவரால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. பள்ளம் சுத்தமாக இருந்தது, அதன் மேல், ஒருவேளை, அவருக்குக் கீழே உள்ள கடலை விட தொலைவில் இருந்தது.

He stepped slowly out to the brink of the ledge, and, standing on one leg with the other leg hidden under his wing, he closed one eye, then the other, and pretended to be falling asleep. Still, they took no notice of him. He saw his two brothers and his sister lying on the plateau dozing, with their heads sunk into their necks. His father was preening the feathers on his white back. Only his mother was looking at him.

அவன் மெதுவாக வெளியேறி விளிம்பிற்குச் சென்று, ஒரு காலில் நின்று மற்றொரு காலை இறக்கையின் கீழ் மறைத்து வைத்து, ஒரு கண்ணையும், மற்றொன்றையும் மூடிக் கொண்டு, தூங்குவது போல் நடத்தார். ஆனாலும், அவர்கள் அவனைக் கவனிக்கவில்லை. அவர் தனது இரண்டு சகோதரர்களும் அவரது சகோதரியும் பீடபூமியில் மயங்கிக் கிடப்பதைக் கண்டார், அவர்களின் தலைகள் கழுத்தில் மூழ்கியுள்ளன. அவனுடைய தந்தை அவனுடைய வெள்ளை முதுகில் இறகுகளை முன்னெடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அம்மா மட்டும் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

She was standing on a little high hump on the plateau, her white breast thrust forward. Now and again, she tore at a piece of fish that lay at her feet, and then scraped each side of her beak on the rock. The sight of the food maddened him. How he loved to tear food that way, scraping his beak now and again to whet it! He uttered a low cackle. His mother cackled too, and looked at him.

அவள் பீடபூமியில் சற்று உயரமான கூம்பில் நின்று கொண்டிருந்தாள், அவளுடைய வெண்மையான மாற்பகம் முன்னோக்கி தள்ளப்பட்டது. மீண்டும் மீண்டும், அவள் தன் காலடியில் கிடந்த ஒரு மீன் துண்டைக் கிழித்து, பின்னர் பாறையில் தன் கொக்கின் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் சுரண்டினாள். உணவைப் பார்த்ததும் அவனுக்குப் பித்துப்பிடித்தது. உணவைக் கிழிக்க அவர் எவ்வளவு விரும்பினார், மீண்டும் மீண்டும் தனது கொக்கைத் துடைத்து அதைத் தூண்டினார்! அவர் ஒரு தாழ்வான குரலை உச்சரித்தார். அவனுடைய அம்மாவும் சத்தமிட்டு அவனைப் பார்த்தாள்.

'Ga, ga, ga,' he cried, begging her to bring him over some food. 'Gawl-ool-ah,' she screamed back mockingly. But he kept calling plaintively, and after a minute or so, he uttered a joyful scream. His mother had picked up a piece of fish and was flying across to him with it. He leaned out eagerly, tapping the rock with his feet, trying to get nearer to her as she flew across. But when she was just opposite to him, abreast of the ledge, she halted, her legs hanging limp, her wings motionless, the piece of fish in her beak almost within reach of his beak.

'கா, கா, கா,' என்று அவர் அழுது, தனக்கு உணவு கொண்டு வரும்படி கெஞ்சினார். 'கவ்ல்-ஊல்-ஆ,' என்று கேலியாகக் கத்தினாள். ஆனால் அவர் வெளிப்படையாக அழைத்தார், ஒரு நிமிடம் அல்லது அதற்குப் பிறகு, அவர் ஒரு மகிழ்ச்சியான அலறலை உச்சரித்தார். அவனுடைய அம்மா ஒரு மீன் துண்டை எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கு குறுக்கே பறந்து கொண்டிருந்தாள். அவன் ஆர்வத்துடன் வெளியே சாய்ந்து, பாறையைத் தன் கால்களால் தட்டி, அவள் குறுக்கே பறந்து செல்லும்போது அவளை நெருங்க முயன்றான். ஆனால் அவள் அவனுக்கு எதிரே இருந்தபோது, விளிம்பிற்கு அருகில், அவள் நின்றுவிட்டாள், அவள் கால்கள் தளர்ந்து தொங்கின, அவளது இறக்கைகள் அசையாமல் இருந்தன, அவளது கொக்கில் இருந்த மீன் துண்டு அவளது கொக்கை கிட்டத்தட்ட எட்டும் தூரத்தில் இருந்தது.

He waited a moment in surprise, wondering why she did not come nearer, and then maddened by hunger, he dived at the fish. With a loud scream, he fell outwards and downwards into space. His mother had swooped upwards. As he passed beneath her, he heard the swish of her wings.

அவர் ஏன் அருகில் வரவில்லை என்று ஆச்சரியத்துடன் ஒரு கணம் காத்திருந்தார், பின்னர் பசியால் வெறித்தனமாக மீன் மீது மூழ்கினார். உரத்த அலறலுடன், அவர் வெளியில் மற்றும் கீழ்நோக்கி விண்வெளியில் விழுந்தார். அவனுடைய தாய் மேல்நோக்கி பாய்ந்தாள். அவன் அவள் கீழே சென்றபோது, அவளது சிறகுகளின் அசைவு கேட்டது.

Then a monstrous terror seized him and his heart stood still. He could hear nothing. But it only lasted a moment. The next moment, he felt his wings spread outwards. The wind rushed against his breast feathers, then under his stomach and against his wings. He could feel the tips of his wings cutting through the air.

பின்னர் ஒரு பயங்கரமான பயங்கரம் அவரை ஆட்கொண்டது மற்றும் அவரது இதயம் நின்றது. அவனால் எதுவும் கேட்க முடியவில்லை. ஆனால் அது ஒரு கணம் மட்டுமே நீடித்தது. அடுத்த கணம், தன் சிறகுகள் வெளியே விரிவதை உணர்ந்தான். காற்று அவனுடைய மார்பக இறகுகளுக்கு எதிராக விரைந்தது, பிறகு அவன் வயிற்றுக்குக் கீழும் அவனுடைய இறக்கைகளுக்கு எதிராகவும் விரைந்தது. சிறகுகளின் நுனிகள் காற்றில் வெட்டப்படுவதை அவனால் உணர முடிந்தது.

He was not falling headlong now. He was soaring gradually, downwards and outwards. He was no longer afraid. He just felt a bit dizzy. Then, he flapped his wings once and he soared upwards.

அவன் இப்போது தலைகுப்புற விழவில்லை. அவர் படிப்படியாக, கீழ்நோக்கி மற்றும் வெளிப்புறமாக உயர்ந்தார். அவர் இனி பயப்படவில்லை. அவனுக்கு சற்று மயக்கம் தான் வந்தது. பின்னர், அவர் தனது இறக்கைகளை ஒரு முறை அசைத்து, அவர் மேல்நோக்கி உயர்ந்தார்.

He uttered a delightful scream and flapped them again. He soared higher. He raised his breast and banked against the wind. 'Ga, ga, ga. Ga, ga, ga.' 'Gawloolah.' His mother swooped past him, her wings making a loud noise. He answered her with another scream. Then, his father flew over him screaming. Then, he saw his two brothers and sister flying around him, soaring and diving.

அவர் ஒரு மகிழ்ச்சியான அலறலை உச்சரித்தார் மற்றும் அவற்றை மீண்டும் தட்டினார். அவர் மேலும் உயர்ந்தார். அவன் தன் மார்பகத்தை உயர்த்தி காற்றுக்கு எதிராக நின்றான். 'கா, கா, கா. கா, கா, கா.' 'கா ஊ ஆ.' இறக்கைகள் பலத்த சத்தம் எழுப்ப, அவனது தாய் அவனைக் கடந்து சென்றாள். அவன் இன்னொரு அலறலுடன் அவளுக்குப் பதிலளித்தான். அப்போது, அவரது தந்தை அலறியடித்தபடி அவர் மீது பறந்தார். அப்போது, தனது இரண்டு சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் தன்னைச் சுற்றி பறந்து, உயரே குதித்து டைவிங் செய்வதைப் பார்த்தார்.

Then, he completely forgot that he had not always been able to fly, and commenced to dive and soar, shrieking shrilly.

பின்னர், தன்னால் எப்போதும் பறக்க முடியாது என்பதை முற்றிலும் மறந்துவிட்டு, குதித்து, உயரத் தொடங்கினார், கூச்சலிட்டார்.

He was near the sea now, flying straight over it, facing out over the ocean. He saw a vast green sea beneath him, with little ridges moving over it; he turned his beak sideways and crowed amusedly. His parents and his brothers and sister had landed on this green floor in front of him. They were beckoning to him, calling shrilly. He dropped his legs to stand on the green sea. His legs sank into it. He screamed with fright and attempted to rise again, flapping his wings. But he was tired and weak with hunger and he could not rise exhausted by the strange exercise. His feet sank into the green sea, and then his belly touched it and he sank no farther.

He was floating on it. And around him, his family was screaming, praising him, and their beaks were offering him scraps of dog-fish. He had made his first flight.

அவர் இப்போது கடலுக்கு அருகில் இருந்தார், அதற்கு நேராக பறந்து, கடலுக்கு வெளியே இருந்தார். அவருக்குக் கீழே ஒரு பரந்த பச்சைக் கடலைக் கண்டார், அதன் மீது சிறிய முகடுகள் நகர்கின்றன; அவர் தனது கொக்கை பக்கவாட்டாக திருப்பி வேடிக்கையாக கூவினார். அவனுடைய பெற்றோரும் அவனுடைய சகோதர சகோதரிகளும் அவனுக்கு முன்னால் இந்த பசுமையான தரையில் இறங்கியிருந்தார்கள். அவர்கள் அவரை கைகூப்பி, கூச்சத்துடன் அழைத்தனர். பச்சைக் கடலில் நிற்கத் தன் கால்களைக் கைவிட்டான். அவன் கால்கள் அதில் மூழ்கின. அவர் பயத்துடன் கத்தினார் மற்றும் இறக்கைகளை அசைத்து மீண்டும் எழ முயன்றார். ஆனால் அவர் பசியால் சோர்வாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தார், விசித்திரமான உடற்பயிற்சியால் அவர் சோர்வடைய முடியவில்லை. அவரது கால்கள் பச்சைக் கடலில் மூழ்கின, பின்னர் அவரது வயிறு அதைத் தொட்டது, மேலும் அவர் சிறிது தூரம் மூழ்கவில்லை.

அவன் அதில் மிதந்து கொண்டிருந்தான். அவரைச் சுற்றி, அவரது குடும்பத்தினர் கத்தி, அவரைப் பாராட்டினர், மேலும் அவர்களின் கொக்குகள் அவருக்கு நாய்-மீன் துண்டுகளை வழங்கின. அவர் தனது முதல்முதலாகப் பறக்கும் அனுபவத்தைப் பெற்றது.

Unit - 1
Poem
Life- Hendry Van

Let me but live my life from year to year,
With forward face and unreluctant soul;
Not hurrying to, nor turning from the goal;
Not mourning for the things that disappear

In the dim past, nor holding back in fear
From what the future veils; but with a whole
And happy heart, that pays its toll
To Youth and Age, and travels on with cheer.

So let the way wind up the hill or down,
O'er rough or smooth, the journey will be joy:
Still seeking what I sought when but a boy,
New friendship, high adventure, and a crown,
My heart will keep the courage of the quest,
And hope the road's last turn will be the best .

முன்னோக்கி முகத்துடனும், தயக்கமில்லாத உள்ளத்துடனும், வருடா வருடம் என் வாழ்க்கையை வாழ விடுங்கள்;
இலக்கை நோக்கி விரைந்து செல்லவும் இல்லை;
மங்கலான கடந்த காலத்தில் மறைந்துபோகும் விஷயங்களுக்காக துக்கம் அனுசரிக்காமல் இருப்பது, எதிர்காலம் என்னவாகும் என்று பயந்து பின்வாங்குவது இல்லை; ஆனால் முழு மற்றும் மகிழ்ச்சியான இதயத்துடன்,
அது அதன் சுமையை செலுத்துகிறது இளமைக்கும் வயதுக்கும், உற்சாகத்துடன் பயணிக்கிறார்.

எனவே மலையின் மேலேயோ அல்லது
கீழ்நோக்கியோ செல்லட்டும்,
கரடுமுரடான அல்லது சுமுகமான பாதை,
பயணம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்:
இன்னும் நான் தேடியதைத் தேடுகிறேன்,
ஆனால் ஒரு பையன்,
புதிய நட்பு, உயர் சாகசம் மற்றும் கிரீடம், என் இதயம் தைரியத்தைக் காக்கும். தேடலில்,
சாலையின் கடைசி திருப்பம் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்

Mourning வருத்தம் (v) - feeling or expressing great sadness

veils முகத்திரை (v) - to hide or cover something so that you cannot see it clearly or understand it

crown கிரீடம் (n) - a prize or position offered for being the best

quest தேடித்திரிதல் (n) - a long search for something that is difficult to find

unreluctant* தயக்கமில்லாத (adj.) - willing to do something (**This form is generally not used but the poet has coined it for emphasis*)

Unit- 1
Supplementary
The Tempest
- An Extract From Charles Lamb's

There was an island in the sea, the only inhabitants of which were an old man, named Prospero, and his daughter Miranda, a very beautiful young lady. She came to this island so young, that she had no memory of having seen any other human face than her father's.

கடலில் ஒரு தீவு இருந்தது, அதில் வசிப்பவர்கள் ப்ரோஸ்பெரோ என்ற முதியவர் மற்றும் அவரது மகள் மிராண்டா, மிக அழகான இளம் பெண். அவள் இந்த தீவுக்கு மிகவும் இளமையாக வந்தாள், அவளுடைய தந்தையின் முகத்தைத் தவிர வேறு எந்த மனித முகத்தையும் பார்த்ததாக அவளுக்கு நினைவில் இல்லை.

They lived in a cave made out of a rock; it was divided into several apartments, one of which Prospero called his study; there he kept his books, which chiefly treated of magic. By virtue of his art, he had released many good spirits from a witch called Sycorax who had them imprisoned in the bodies of large trees. These gentle spirits were ever after obedient to the will of Prospero. Of these Ariel was the chief.

அவர்கள் ஒரு பாறையால் செய்யப்பட்ட குகையில் வாழ்ந்தனர்; இது பல அடுக்குமாடி குடியிருப்புகளாக பிரிக்கப்பட்டது, அதில் ஒன்று ப்ரோஸ்பெரோ தனது ஆய்வை அழைத்தார்; அங்கு அவர் தனது புத்தகங்களை வைத்திருந்தார், இது முக்கியமாக மந்திரம் பற்றியது.

அவரது கலையின் மூலம், அவர் சைகோராக்ஸ் என்ற மந்திரவாதியிடமிருந்து பல நல்ல ஆவிகளை விடுவித்தார், அவர்களை பெரிய மரங்களின் உடல்களில் சிறை வைத்தார். இந்த மென்மையான ஆவிகள் ப்ரோஸ்பெரோவின் விருப்பத்திற்கு எப்போதும் கீழ்ப்படிந்தன. இவர்களில் ஏரியல் தலைவராக இருந்தார்.

Ariel took rather too much pleasure in tormenting an ugly monster called Caliban, because he was the son of his old enemy Sycorax. Caliban was employed like a slave, to fetch wood, and do the most laborious offices; and Ariel had the charge of compelling him to these services.

கலிபன் என்ற அசிங்கமான அசுரனை சித்திரவதை செய்வதில் ஏரியல் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார், ஏனென்றால் அவர் தனது பழைய எதிரி சைகோராக்ஸின் மகன் கலிபன். போல அடிமையை ஒரு, விறகு எடுக்கவும், மிகவும் கடினமான அலுவலகங்களைச் செய்யவும் வேலை செய்தார்; மற்றும் ஏரியல் அவரை இந்த சேவைகளுக்கு கட்டாயப்படுத்தும் பொறுப்பு இருந்தது.

With the help of these spirits, Prospero could command the winds, and the waves of the sea. By his orders they raised a violent storm, in the midst of which, he showed his daughter a fine large ship, which he told her was full of living beings like themselves. "Oh my dear father," said she, "if by your art you have raised this dreadful storm, have pity on their sad distress. See! The vessel will be dashed to pieces. Poor souls! They will all perish."

இந்த ஆவிகளின் உதவியுடன், ப்ரோஸ்பெரோ காற்றையும் கடல் அலைகளையும் கட்டளையிட முடியும். அவரது உத்தரவின் பேரில் அவர்கள் ஒரு பயங்கரமான புயலை எழுப்பினர், அதன் நடுவில், அவர் தனது மகளுக்கு ஒரு பெரிய கப்பலைக் காட்டினார், அது தங்களைப் போன்ற உயிரினங்கள் நிறைந்தது என்று அவர் கூறினார். "ஓ என் அன்பான அப்பா,"

Kindly Send me Your Key Answer to Our email id - Padasalai.net@gmail.Com

அவள் சொன்னாள், "உங்கள் கலையால் நீங்கள் இந்த பயங்கரமான புயலை எழுப்பியிருந்தால், அவர்களின் சோகமான துயரத்திற்கு இரங்குங்கள். பார்! பாத்திரம் துண்டு துண்டாக உடைக்கப்படும். ஏழை உள்ளங்களே! அவை அனைத்தும் அழிந்துவிடும்."

"Be not so amazed, daughter Miranda," said Prospero; "there is no harm done. I have so ordered it, that no person in the ship shall receive any hurt. What I have done has been in care of you, my dear child. You are ignorant. Can you remember a time before you came to this cell? I think you cannot, for you were not then three years of age."

"மிராண்டா மகள், ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்," என்று ப்ரோஸ்பெரோ கூறினார்; "ஒரு தீங்கும் செய்யப்படவில்லை. கப்பலில் உள்ள எவருக்கும் எந்த பாதிப்பும் ஏற்படக்கூடாது என்று நான் கட்டளையிட்டேன். நான் என்ன செய்தேன், என் அன்பான குழந்தை, உன்னைக் கவனித்துக்கொள்கிறேன். நீங்கள் அறியாதவர். நீங்கள் இந்த செல்லுக்கு வருவதற்கு முன் ஒரு முறை நினைவிருக்கிறதா? உன்னால் முடியாது என்று நினைக்கிறேன், ஏனென்றால் உனக்கு அப்போது மூன்று வயது இல்லை."

"Twelve years ago, Miranda," continued Prospero, "I was Duke of Milan, and you were a princess, and my only heir. I had a younger brother, whose name was Antonio, to whom I trusted everything; my brother Antonio being thus in possession of my power, began to think himself the duke indeed. The opportunity I gave him of making himself popular among my subjects awakened in his bad nature a proud ambition to deprive me of my dukedom: this he soon affected with the aid of the King of Naples, a powerful prince, who was my enemy."

"பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மிராண்டா," ப்ரோஸ்பெரோ தொடர்ந்தார், "நான் மிலனின் டியூக், நீங்கள் ஒரு இளவரசி, என் ஒரே வாரிசு. எனக்கு ஒரு இளைய சகோதரர் இருந்தார், அவருடைய பெயர் அன்டோனியோ, நான் எல்லாவற்றையும் நம்பினேன்; என் சகோதரன் அன்டோனியோ என் அதிகாரத்தின் வசம் இருந்ததால், தன்னை ஒரு பிரபு என்று நினைக்க ஆரம்பித்தான். எனது குடிமக்கள் மத்தியில் தன்னைப் பிரபலமாக்கிக் கொள்ள நான் அவருக்குக் கொடுத்த வாய்ப்பு, அவனுடைய மோசமான இயல்பினால், என் ஆட்சியைப் பறிக்கும் ஒரு பெருமிதமான லட்சியமாக எழுந்தது: என் எதிரியான நேபிள்ஸ் மன்னன், ஒரு சக்திவாய்ந்த இளவரசனின் உதவியால் அவர் விரைவில் அதைச் செய்தார்."

"Wherefore," said Miranda, "did they not that hour destroy us?"

"எனவே, அந்த நேரத்தில் அவர்கள் எங்களை அழிக்கவில்லையா?" என்று மிராண்டா கூறினார்.

"My child," answered her father, "they dared not, so dear was the love that my people bore me. Antonio carried us on board a ship, and when we were some leagues out at sea, he forced us into a small boat, without either tackle, sail, or mast: there he left us, as he thought, to perish. But a kind lord of my court, one Gonzalo, who loved me, had privately placed in the boat, water, provisions, apparel, and some books which I prize above my dukedom."

"என் குழந்தை," அவள் தந்தை பதிலளித்தார், "அவர்கள் துணியவில்லை, என் மக்கள் என்னை தாங்கிய அன்பு மிகவும் அன்பானது ஏற்றிச் கப்பலில் ஒரு எங்களை அன்டோனியோ . சென்றார், நாங்கள் கடலில் சில லீக்குகளில் இருந்தபோது, அவர் எங்களை ஒரு சிறிய படகில் ஏற்றிச் சென்றார், அதைச் சமாளிப்பது, பாய்மரம் அல்லது மாஸ்ட் எதுவுமில்லை அவர் : போலவே நினைத்தது, எங்களை அங்கேயே விட்டுவிட்டார் அரசவையின் என் ஆனால் .

Kindly Send me Your Key Answer to Our email id - Padasalai.net@gmail.Com

பிரபு அன்பான, என்னை நேசித்த ஒரு கோன்சாலோ, படகு, தண்ணீர், உணவுப்பொருட்கள், ஆடைகள் மற்றும் சில புத்தகங்களில் தனிப்பட்ட முறையில் என் ஆட்சிக்கு மேல் நான் பரிசாகப் பெற்றிருந்தேன்.

"O my father," said Miranda, "what a trouble must I have been to you then!"

"ஓ என் தந்தையே," என்று மிராண்டா கூறினார், "அப்போது நான் உங்களுக்கு என்ன கஷ்டமாக இருந்திருக்க வேண்டும்!"

"No, my love," said Prospero, "you were a little angel that did preserve me. Your innocent smiles made me bear up against my misfortunes. Our food lasted till we landed on this desert island, since when my chief delight has been in teaching you, Miranda, and well have you profited by my instructions."

"இல்லை, என் அன்பே," ப்ரோஸ்பெரோ கூறினார், "நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்றிய ஒரு சிறிய தேவதை. உங்கள் அப்பாவி புன்னகை என்னை என் துரதிர்ஷ்டங்களை தாங்கிக்கொண்டது. இந்த பாலைவன தீவில் நாங்கள் இறங்கும் வரை எங்கள் உணவு நீடித்தது மிராண்டா, உனக்குக் கற்பிப்பதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், மேலும் என் அறிவுறுத்தல்களால் நீங்கள் லாபம் அடைந்தீர்கள்.

"Heaven thank you, my dear father," said Miranda. "Now tell me, sir, your reason for raising this sea-storm?"

"சொர்க்கம் நன்றி, என் அன்பான தந்தை," மிராண்டா கூறினார். "இப்போது சொல்லுங்கள், ஐயா, நீங்கள் இந்த கடல் புயலை எழுப்புவதற்கான காரணத்தை?"

"Know then," said her father, "that by means of this storm, my enemies, the King of Naples, and my cruel brother, are cast ashore upon this island."

"அப்படியானால், இந்தப் புயலின் மூலம் என் எதிரிகளான நேபிள்ஸ் ராஜாவும், என் கொடூரமான சகோதரரும் இந்தத் தீவில் கரை ஒதுங்குகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்" என்றார் அவள் தந்தை.

Having so said, Prospero gently touched his daughter with his magic wand, and she fell fast asleep; for the spirit Ariel just then presented himself before his master, to give an account of the tempest, and how he had disposed of the ship's company, and though the spirits were always invisible to Miranda, Prospero did not choose she should hear him holding conversation (as would seem to her) with the empty air.

இவ்வாறு கூறிவிட்டு, ப்ரோஸ்பெரோ தனது மந்திரக்கோலால் தனது மகளை மெதுவாகத் தொட்டார், அவள் அயர்ந்து தூங்கினாள்; ஏனென்றால், ஏரியல் ஆவி தனது எஜமானர் முன் தன்னை முன்வைத்து, புயல் மற்றும் அவர் கப்பலின் நிறுவனத்தை எவ்வாறு அப்புறப்படுத்தினார் என்பதைப் பற்றி விளக்கினார், மேலும் அந்த ஆவிகள் மிராண்டாவுக்கு எப்போதும் கண்ணுக்கு தெரியாததாக இருந்தாலும், ப்ரோஸ்பெரோ அவர் உரையாடலைக் கேட்க வேண்டும் என்று தேர்வு செய்யவில்லை. (அவளுக்குத் தோன்றும்) வெற்றுக் காற்றுடன்.

"Well, my brave spirit," said Prospero to Ariel, "how have you performed your task?"

"சரி, என் துணிச்சலான ஆவி," என்று ப்ரோஸ்பெரோ ஏரியலிடம் கூறினார், "உங்கள் பணியை நீங்கள் எவ்வாறு செய்தீர்கள்?"

Ariel gave a lively description of the storm, and of the terrors of the mariners; and how the king's son, Ferdinand, was the first who leaped into the sea; and his father thought he saw his dear son swallowed up by the waves and lost. "But he is safe," said Ariel, "in a corner of the isle, sadly lamenting the loss of the king, his father.

ஏரியல் புயல் மற்றும் கடற்படையினரின் பயம் பற்றிய உயிரோட்டமான விளக்கத்தை அளித்தார்; மன்னரின் மகன் ஃபெர்டினாண்ட் எப்படி கடலில் குதித்த முதல் நபர்; மற்றும் அவரது தந்தை தனது அன்பான மகன் அலைகளால் விழுங்கப்பட்டு இழந்ததைக் கண்டதாக நினைத்தார். "ஆனால் அவர் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்," என்று ஏரியல் கூறினார், "தீவின் ஒரு மூலையில், ராஜா, அவரது தந்தையின் இழப்பை வருத்தத்துடன் புலம்பினார்.

"That's my delicate Ariel," said Prospero. "Bring him here: my daughter must see this young prince. Where is the king, and my brother?"

"அது என் மென்மையான ஏரியல்," ப்ரோஸ்பெரோ கூறினார். "அவனை இங்கே கொண்டு வா: என் மகள் இந்த இளம் இளவரசனைப் பார்க்க வேண்டும். ராஜாவும் என் சகோதரனும் எங்கே?"

"I left them," answered Ariel, "searching for Ferdinand, whom they have little hopes of finding, thinking they saw him perish. Of the ship's crew not one is missing; though each one thinks himself the only one saved: and the ship, though invisible to them, is safe in the harbour."

ஏரியல் பதிலளித்தார், "நான் அவர்களை விட்டுவிட்டேன்," என்று ஏரியல் பதிலளித்தார், "ஃபெர்டினாண்டைத் தேடினேன், அவரைக் கண்டுபிடிப்பதில் அவர்களுக்கு சிறிதும் நம்பிக்கை இல்லை, அவர்கள் அவர் அழிந்து போவதைக் கண்டார்கள். கப்பல் பணியாளர்களில் ஒருவர் கூட காணவில்லை; ஒவ்வொருவரும் தன்னை மட்டுமே காப்பாற்றியதாக நினைக்கிறார்கள்: கப்பல் அவர்களுக்கு கண்ணுக்கு தெரியாததாக இருந்தாலும், துறைமுகத்தில் பாதுகாப்பாக உள்ளது.

Ariel then went to fetch Ferdinand.

ஏரியல் ஃபெர்டினாண்டை அழைத்து வரச் சென்றார்

"O my young gentleman," said Ariel, when he saw him, "I will soon move you. You must be brought, I find, for the Lady Miranda to have a sight of your pretty person. Come, sir, follow me."

"ஓ என் இளம் ஜென்டில்மேன்," ஏரியல் அவரைப் பார்த்தபோது, "நான் விரைவில் உன்னை நகர்த்துவேன். லேடி மிராண்டா உங்கள் அழகான நபரைப் பார்க்க நீங்கள் அழைத்து வரப்படவேண்டும். வாருங்கள் ஐயா, என்னைப் பின்தொடர்ந்து வாருங்கள்.

He followed in amazement the sound of Ariel's voice, till it led him to Prospero and Miranda, who were sitting under the shade of a large tree. Now Miranda had never seen a man before, except her own father.

ஒரு பெரிய மரத்தின் நிழலில் அமர்ந்திருந்த ப்ரோஸ்பெரோ மற்றும் மிராண்டாவிடம் அவரை அழைத்துச் செல்லும் வரை, ஏரியலின் குரலின் ஒலியை அவர் ஆச்சரியத்துடன்

பின்தொடர்ந்தார். இப்போது மிராண்டா தனது சொந்த தந்தையைத் தவிர ஒரு மனிதனை இதற்கு முன்பு பார்த்ததில்லை.

“Miranda,” said Prospero, “tell me what you are looking at yonder.”

"மிராண்டா," ப்ரோஸ்பெரோ, "நீங்கள் அங்கு என்ன பார்க்கிறீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்."

“O father,” said Miranda, in a strange surprise, “surely that is a spirit. Lord! How it looks about! Believe me, it is a beautiful creature. Is it not a spirit?”

"ஓ அப்பா," மிராண்டா ஒரு விசித்திரமான ஆச்சரியத்துடன், "நிச்சயமாக அது ஒரு ஆவி. இறைவா! அது எப்படி இருக்கிறது! என்னை நம்புங்கள், இது ஒரு அழகான உயிரினம். அது ஆவி இல்லையா?"

“No, girl,” answered her father; “it eats, and sleeps, and has senses such as we have. This young man you see was in the ship. He is somewhat altered by grief, or you might call him a handsome person. He has lost his companions, and is wandering about to find them.”

"இல்லை, பெண்," அவள் தந்தை பதிலளித்தார்; "அது சாப்பிடுகிறது, தூங்குகிறது, நம்மிடம் உள்ளதைப் போன்ற உணர்வுகளைக் கொண்டுள்ளது. நீங்கள் பார்க்கும் இந்த இளைஞன் கப்பலில் இருந்தான். அவர் துக்கத்தால் ஓரளவு மாறியிருக்கிறார், அல்லது நீங்கள் அவரை ஒரு அழகான நபர் என்று அழைக்கலாம். அவர் தனது தோழர்களை இழந்துவிட்டார், அவர்களைத் தேடி அலைகிறார்.

Miranda, who thought all men had grave faces and grey beards like her father, was delighted with the appearance of this beautiful young prince; and Ferdinand, seeing such a lovely lady in this desert place, and from the strange sounds he had heard, expecting nothing

but wonders, thought he was upon an enchanted island, and that Miranda was the goddess of the place, and as such he began to address her.

எல்லா ஆண்களும் தன் தந்தையைப் போலவே மோசமான முகங்களும் நரைத்த தாடியும் கொண்டவர்கள் என்று நினைத்த மிராண்டா, இந்த அழகான இளம் இளவரசனின் தோற்றத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்தார்; மற்றும் ஃபெர்டினாண்ட், இந்த பாலவன இடத்தில் அத்தகைய அழகான பெண்ணைப் பார்த்ததும், அவர் கேட்ட விசித்திரமான ஒலிகளிலிருந்து, அதிசயங்களைத் தவிர வேறு எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை, அவர் ஒரு மந்திரித்த தீவில் இருப்பதாகவும், மிராண்டா அந்த இடத்தின் தெய்வம் என்றும் நினைத்து, அவர் தொடங்கினார். உரையாற்ற அவளை .

She timidly answered, she was no goddess, but a simple maid, and was going to give him an account of herself, when Prospero interrupted her. He was well pleased to find they admired each other, but to try Ferdinand's constancy, he resolved to throw some difficulties in their way: therefore advancing forward, he addressed the prince with a stern air, telling him, he came to the island as a spy, to take it from him who was the lord of it. "Follow me," said he, "I will tie your neck and feet together. You shall drink sea-water; shell-fish, withered roots, and husks of acorns shall be your food." "No," said Ferdinand, "I will resist this" and drew his sword; but Prospero, waving his magic wand, fixed him to the spot where he stood, so that he had no power to move.

அவள் பயத்துடன் பதிலளித்தாள், அவள் தெய்வம் இல்லை, ஆனால் ஒரு எளிய பணிப்பெண், மேலும் தன்னைப் பற்றி அவனுக்கு ஒரு கணக்கைக் கொடுக்கப் போகிறாள், அப்போது ப்ரோஸ்பெரோ அவளைத் தடுத்தாள். அவர்கள் ஒருவரையொருவர் போற்றுவதைக் கண்டு அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார், ஆனால் ஃபெர்டினாண்டின் நிலைத்தன்மையை முயற்சிக்க, அவர் சில சிரமங்களைத் தங்கள் வழியில் வீசத் தீர்மானித்தார்: எனவே முன்னோக்கிச் சென்று, அவர் இளவரசரைக் கடுமையாகப் பார்த்து, அவரிடம் கூறினார், அவர் தீவுக்கு வந்தார். உளவாளி, அதற்கு அதிபதியாக இருந்தவரிடம் இருந்து அதை எடுக்க. "என்னைப் பின்பற்றுங்கள்," என்று அவர் கூறினார், "நான் உங்கள் கழுத்தையும் கால்களையும் ஒன்றாகக் கட்டுவேன். நீங்கள் கடல் நீரைக் குடிப்பீர்கள்; மட்டி மீன்களும், வாடிய வேர்களும், கொழுந்துகளின் உமிகளும் உங்களுக்கு உணவாகும்." "இல்லை," என்று ஃபெர்டினாண்ட் கூறினார், "நான் இதை எதிர்ப்பேன்" என்று தனது வாளை உருவினார்; ஆனால் ப்ரோஸ்பெரோ, தனது மந்திரக்கோலை அசைத்து, அவர் நின்ற இடத்தில் அவரை சரி செய்தார், அதனால் அவருக்கு நகரும் சக்தி இல்லை.

Miranda hung upon her father, saying, "Why are you so ungentle? Have pity, sir; I will be his surety. This is the second man I ever saw, and to me he seems a true one."

மிராண்டா தன் தந்தையைத் தொங்கவிட்டு, "ஏன் இவ்வளவு மெத்தனமாக இருக்கிறாய்? மன்னிக்கவும் ஐயா; நான் அவருக்கு உத்தரவாதமாக இருப்பேன். நான் பார்த்த இரண்டாவது மனிதர் இவர்தான், எனக்கு அவர் உண்மையானவராகத் தோன்றுகிறார்.

"Silence," said the father: "one word more will make me chide you, girl! What! An advocate for an impostor! You think there are no more such fine men, having seen only him and Caliban." This he said to prove his daughter's constancy; and she replied, "My affections are most humble. I have no wish to see a goodlier man."

"அமைதியாக இருங்கள்," தந்தை கூறினார்: "இன்னும் ஒரு வார்த்தை என்னைக் கடிந்துகொள்ள வைக்கும், பெண்ணே! என்ன! ஒரு ஏமாற்றுக்காரனுக்கு வக்கீல்! அவரையும் கலிபனையும் மட்டுமே பார்த்த பிறகு இதுபோன்ற நல்ல மனிதர்கள் யாரும் இல்லை என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். இதை அவர் தனது மகளின் நிலைத்தன்மையை நிரூபிக்க சொன்னார்; அதற்கு அவள், "என் பாசம் மிகவும் தாழ்மையானது. ஒரு நல்ல மனிதரைப் பார்க்க எனக்கு விருப்பமில்லை.

"Come on, young man," said Prospero to the Prince; "you have no power to disobey me."

இளவரசரிடம் "வாருங்கள், இளைஞனே," ப்ரோஸ்பெரோ கூறினார்; "எனக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்க உனக்கு அதிகாரம் இல்லை."

Prospero had commanded Ferdinand to pile up some heavy logs of wood. Kings' sons not being much used to laborious work, Miranda soon after found him almost dying with fatigue. "Alas!" said she, "do not work so hard; my father is at his studies, he is safe for these three hours; pray rest yourself."

ப்ரோஸ்பெரோ ஃபெர்டினாண்டிற்கு சில கனமான மரக் கட்டைகளைக் குவிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். கிங்ஸின் மகன்கள் அதிக உழைப்பு வேலையில் ஈடுபடவில்லை, மிராண்டா விரைவில் அவர் சோர்வுடன் இறந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். "ஐயோ!" அவள்,

“அவ்வளவு கடினமாக உழைக்காதே; என் தந்தை படிப்பில் இருக்கிறார், இந்த மூன்று மணி நேரம் அவர் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்; நீயே ஓய்வெடுக்க வேண்டிக்கொள்.”

“O my dear lady,” said Ferdinand, “I dare not. I must finish my task before I take my rest.”

“ஓ என் அன்பான பெண்ணே,” ஃபெர்டினாண்ட் கூறினார், “எனக்கு தைரியம் இல்லை. நான் ஓய்வெடுக்கும் முன் என் பணியை முடிக்க வேண்டும்”

“If you will sit down,” said Miranda, “I will carry your logs the while.” But this Ferdinand would by no means agree to.

“நீங்கள் உட்கார்ந்தால்,” மிராண்டா கூறினார், “நான் உங்கள் மரக்கட்டைகளை எடுத்துச் செல்வேன்.” ஆனால் இந்த ஃபெர்டினாண்ட் எந்த வகையிலும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்.

Prospero, who had enjoined Ferdinand this task merely as a trial of his love, was not at his books, as his daughter supposed, but was standing by them invisible, to overhear what they said.

இந்த பணியை ஃபெர்டினாண்டிடம் தனது அன்பின் சோதனையாக மட்டுமே பணித்த ப்ரோஸ்பெரோ, அவரது மகள் நினைத்தது போல் அவரது புத்தகங்களில் இல்லை, ஆனால் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்க கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அவர்களுடன் நின்று கொண்டிருந்தார்.

Ferdinand inquired her name, which she told, saying it was against her father’s express command she did so.

ஃபெர்டினாண்ட் அவள் பெயரைக் கேட்டாள், அவள் சொன்னாள், அது அவளுடைய தந்தையின் எக்ஸ்பிரஸ் கட்டளைக்கு எதிரானது என்று அவள் சொன்னாள்.

And then Ferdinand, in a fine long speech, told the innocent Miranda he was heir to the crown of Naples, and that she should be his queen.

பின்னர் ஃபெர்டினாண்ட், ஒரு சிறந்த நீண்ட உரையில், அப்பாவி மிராண்டாவிடம் நேபிள்ஸின் கிரீடத்தின் வாரிசு என்றும், அவள் அவனுடைய ராணியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

Prospero then appeared before them. “Fear nothing, my child,” said he; “I have overheard, and approve of all you have said. And, Ferdinand, if I have too severely used you, I will make you rich amends, by giving you my daughter. All your vexations were but trials of your love, and you have nobly stood the test. Then as my gift, take my daughter.”

ப்ரோஸ்பெரோ அவர்கள் முன் தோன்றினார். “எதற்கும் பயப்படாதே, என் குழந்தை,” என்று அவர் கூறினார்; “நான் கேட்டிருக்கிறேன், நீங்கள் சொன்ன அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மேலும், ஃபெர்டினாண்ட், நான் உன்னை மிகவும் கடுமையாகப் பயன்படுத்தியிருந்தால், நான் உன்னை பணக்காரனாக்குவேன் என் மகளை உனக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் திருத்துகிறது. உங்கள் கோபங்கள் அனைத்தும் உங்கள் அன்பின் சோதனைகள் மட்டுமே, மேலும் நீங்கள் சோதனையை சிறப்பாக எதிர்கொண்டீர்கள். பிறகு என் பரிசாக, என் மகளை அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

When Prospero left them, he called his spirit Ariel, who quickly appeared before him, eager to relate what he had done with Prospero's brother and the King of Naples. Ariel said he had left them almost out of their senses with fear, at the strange things he had caused them to see and hear. When fatigued with wandering about, and famished for want of food, he had suddenly set before them a delicious banquet, and then, just as they were going to eat, he appeared visible before them in the shape of a harpy, a voracious monster with wings, and the feast vanished away. Then, to their utter amazement, this seeming harpy spoke to them, reminding them of their cruelty in driving Prospero from his dukedom, and leaving him and his infant daughter to perish in the sea; saying, that for this cause these terrors were suffered to afflict them.

ப்ரோஸ்பெரோ அவர்களை விட்டு வெளியேறியபோது, அவர் தனது ஆவியான ஏரியல் என்று அழைத்தார், அவர் விரைவில் அவருக்கு முன் தோன்றினார், அவர் ப்ரோஸ்பெரோவின் சகோதரர் மற்றும் நேபிள்ஸ் ராஜாவுடன் என்ன செய்தார் என்பதை விவரிக்க ஆர்வமாக இருந்தார். ஏரியல், அவர் அவர்களைப் பார்க்கவும் கேட்கவும் ஏற்படுத்திய விசித்திரமான விஷயங்களைப் பார்த்து, பயத்துடன் அவர்களின் உணர்வுகளை கிட்டத்தட்ட விட்டுவிட்டதாகக் கூறினார். அலைந்து திரிந்து களைப்படைந்து, உணவு கிடைக்காமல் பட்டினியாக இருந்தபோது, திடீரென்று அவர்களுக்கு ஒரு சுவையான விருந்து வைத்தார், பின்னர் அவர்கள் சாப்பிடச் செல்லும் போது, அவர் ஹார்பியின் வடிவத்தில், ஒரு கொந்தளிப்பான அசுரன் வடிவத்தில் அவர்கள் முன் தோன்றினார். இறக்கைகள், மற்றும் விருந்து மறைந்துவிட்டது. பின்னர், அவர்கள் முற்றிலும் ஆச்சரியப்படும் வகையில், இந்த ஹார்பி அவர்களிடம் பேசியது, ப்ரோஸ்பெரோவை அவரது ஆட்சியிலிருந்து விரட்டியதில் அவர்கள் செய்த கொடுமையை அவர்களுக்கு நினைவூட்டியது, மேலும் அவரையும் அவரது குழந்தை மகளையும் கடலில் அழியச் செய்தது; இந்த காரணத்திற்காகவே இந்த பயங்கரங்கள் அவர்களைத் துன்புறுத்துகின்றன என்று கூறினார்.

The King of Naples, and Antonio the false brother, repented the injustice they had done to Prospero.

நேபிள்ஸ் மன்னரும், பொய்யான சகோதரரான அன்டோனியோவும் ப்ரோஸ்பெரோவுக்கு இழைத்த அநீதிக்கு வருந்தினர்.

"Then bring them here, Ariel," said Prospero.

"பின் அவர்களை இங்கே கொண்டு வாருங்கள், ஏரியல்," ப்ரோஸ்பெரோ கூறினார்.

Ariel soon returned with the king, Antonio, and old Gonzalo. This Gonzalo was the same who had so kindly provided Prospero formerly with books and provisions, when his wicked brother left him, as he thought, to perish in an open boat in the sea.

ஏரியல் விரைவில் ராஜா, அன்டோனியோ மற்றும் பழைய கோன்சாலோவுடன் திரும்பினார். ப்ரோஸ்பெரோவுக்கு முன்பெல்லாம் புத்தகங்கள் மற்றும் உணவுப்பொருட்களை மிகவும் அன்புடன் வழங்கியவர் இந்த கோன்சாலோ, அவருடைய பொல்லாத சகோதரர் அவரை கடலில் திறந்த படகில் அழிந்துபோக நினைத்தார்.

Grief and terror had so stupefied their senses, that they did not know Prospero. He first discovered himself to the good old Gonzalo, calling him the preserver of his life; and then his brother and the king knew that he was the injured Prospero.

துக்கமும் பயமும் அவர்களின் உணர்வுகளை மிகவும் திக்குமுக்காடச் செய்தன, அவர்களுக்கு ப்ரோஸ்பெரோ தெரியாது. அவர் முதலில் நல்ல பழைய கோன்சலோவிடம் தன்னைக் கண்டுபிடித்தார், அவரை தனது உயிரைக் காப்பாற்றுபவர் என்று அழைத்தார்; பின்னர் அவர் காயமடைந்த ப்ரோஸ்பெரோ என்பதை அவரது சகோதரரும் ராஜாவும் அறிந்தனர்.

Antonio with tears, and sad words of sorrow and true repentance, implored his brother's forgiveness and Prospero forgave them; and, upon their engaging to restore his dukedom, he said to the King of Naples, "I have a gift in store for you too;" and opening a door, showed him his son Ferdinand playing chess with Miranda.

அன்டோனியோ கண்ணீருடன், சோகமான வார்த்தைகள் மற்றும் உண்மையான மனந்திரும்புதலுடன், தனது சகோதரரின் மன்னிப்பைக் கெஞ்சினார், ப்ரோஸ்பெரோ அவர்களை மன்னித்தார்; மேலும், அவரது ஆட்சியை மீட்டெடுக்க அவர்கள் ஈடுபட்டபோது, அவர் நேபிள்ஸ் மன்னரிடம், "உனக்காகவும் ஒரு பரிசு என்னிடம் உள்ளது," ஒரு கதவைத் திறந்து, அவரது மகன் ஃபெர்டினாண்ட் மிராண்டாவுடன் சதுரங்கம் விளையாடுவதைக் காட்டினார்.

Nothing could exceed the joy of the father and the son at this unexpected meeting, for they each thought the other drowned in the storm.

இந்த எதிர்பாராத சந்திப்பில் தந்தையும் மகனும் அடைந்த மகிழ்ச்சியை விட வேறு எதுவும் இல்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் இருவரும் புயலில் மூழ்கிவிட்டார்கள் என்று நினைத்தார்கள்.

The King of Naples was almost as much astonished at the beauty and excellent graces of the young Miranda, as his son had been. "Who is this maid?" said he; "She is the daughter to this Prospero, who is the famous Duke of Milan, of whose renown I have heard so much, but never saw him till now: of him I have received a new life: he has made himself to me a second father, giving me this dear lady," said Ferdinand

நேபிள்ஸ் மன்னன் தனது மகனைப் போலவே இளம் மிராண்டாவின் அழகு மற்றும் சிறந்த கருணையைக் கண்டு வியந்தான். "யார் இந்த வேலைக்காரி?" அவர் கூறினார்; "மிலனின் புகழ்பெற்ற டிபூக் ஆன இந்த ப்ரோஸ்பெரோவின் மகள் அவள், அவருடைய புகழைப் பற்றி நான் அதிகம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், ஆனால் இதுவரை அவரைப் பார்த்ததில்லை: அவரைப் பற்றி நான் ஒரு புதிய வாழ்க்கையைப் பெற்றேன்: அவர் என்னை இரண்டாவது தந்தையாக்கி, இந்த அன்பான பெண்ணைக் கொடுத்தார்," என்று ஃபெர்டினாண்ட் கூறினார்.

"No more of that," said Prospero: "let us not remember our troubles past, since they so happily have ended." And then Prospero embraced his brother, and again assured him of his forgiveness.

"இனி அது இல்லை," என்று ப்ரோஸ்பெரோ கூறினார்: "நமது கடந்தகால பிரச்சனைகளை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம், ஏனென்றால் அவை மிகவும் மகிழ்ச்சியாக முடிந்துவிட்டன." பின்னர் ப்ரோஸ்பெரோ தனது சகோதரனைத் தழுவி, மீண்டும் மன்னிப்பதாக உறுதியளித்தார்.

Prospero now told them that their ship was safe in the harbour, and the sailors all on board her, and that he and his daughter would accompany them home the next morning.

ப்ரோஸ்பீரோ இப்போது அவர்களின் கப்பல் துறைமுகத்தில் பாதுகாப்பாக இருப்பதாகவும், அதில் இருந்த மாலுமிகள் அனைவரும், அவரும் அவரது மகளும் அடுத்த நாள் காலையில் அவர்களுடன் வீட்டிற்கு வருவார்கள் என்றும் கூறினார்.

Before Prospero left the island, he dismissed Ariel from his service, to the great joy of that lively little spirit.

ப்ரோஸ்பெரோ தீவை விட்டு வெளியேறும் முன், அந்த உற்சாகமான சிறிய ஆவியின் பெரும் மகிழ்ச்சிக்காக, ஏரியலை தனது சேவையிலிருந்து நீக்கினார்.

Tormenting தொந்தரவு கொடு (v) - making someone suffer or worry a lot

Dreadful பயங்கரமான (adj.) - extremely bad or unpleasant

Duke பிரபு (n) - a man of very high social rank in some European countries; a king

Deprive கவர்ந்து கொள் (v) - to take something important or necessary away from someone

Fatigue சோர்வு (n) - extreme tiredness

Vexation வெறுப்புட்டு (n) - worry or anger

Famished கடும்பசி (adj.) - extremely hungry

Voracious பெருந்தீனி திண்ணுகிற (adj.) - very eager for something

Repent வருந்து (v) - to be very sorry for something bad you have done.

;
;
;
;
;
;
;
;
;
;
;
;
;
;
;
;
;

We continue the lesson this process

Question No: 1 - 6

Synonyms and Antonyms

Synonyms and antonyms யை பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு பாடத்தின் (**prose**) பின்பக்கமுள்ள glossary இல் உள்ள வார்த்தைகளை படித்தாலே 6 / 4 மதிப்பெண்கள் கண்டிப்பாக வாங்க முடியும் .

Synonyms and antonyms questions அனைத்தும் prose glossary பகுதியில் 4 மதிப்பெண்களும் prose (பாடத்தின் (ன் உள்பகுதியில் இருந்து 2 மதிப்பெண்களும் சேர்த்து மொத்தம் 6 மதிப்பெண்களுக்கு கேட்டப்படும் .

எனவே மாணவர்கள் Synonyms and antonyms questions ல் அதிக மதிப்பெண்களை பெற இந்த முறையை கடைபிடித்தாலே போதும் .

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள Synonyms and antonyms வார்த்தைகளை படித்தாலே போதுமானது .

If a person reads the words listed in the glossary after each lesson related to synonyms and antonyms, they can achieve a score of 4/6 marks.

Therefore, students can achieve higher marks in synonyms and antonyms questions if they follow this method.

Reading the synonyms and antonyms words given below is possible.

UNIT - 1 HIS FIRST FLIGHT

1. **Ledge:** பாறைப்பக்க விளிம்பு
Synonyms: shelf, projection, plateau
Antonyms: center, cavity, indentation
2. **Shrilly:** கீச்சிடுகிற
Synonyms: loudly, piercingly, sharply
Antonyms: softly, quietly, gently
3. **Herring:** ஒரு வகை கடல் மீன்
Synonyms: clupeid, sprat, sardine
4. **Devour:** விரைவாக விழுங்கு
Synonyms: consume, eat, ingest
Antonyms: abstain, fast, refrain
5. **Cackle:** கொக்கிரி (23-Aug, PTA-2)
Synonyms: laugh, sharp, broken noise
Antonyms: sob, weep, cry
6. **Mackerel:** ஒரு வகை மீன்
Synonyms: fish, scomber, blue fish
7. **Gnawed:** கொறித்தல்
Synonyms: chewed, nibbled, bit
Antonyms: left untouched, spared, Preserved
8. **Trotted:** வேகமான நடை
Synonyms: jogged, ran, hurried
Antonyms: walked slowly, ambled, Strolled
9. **Precipice:** செங்குத்து பாறை
Synonyms: cliff, crag, bluff
Antonyms: valley, plain, flatland
10. **Preening:** இறகுகளை கோதல்
Synonyms: grooming, cleaning, tidying
Antonyms: neglecting, dirtying, Dishevelling
11. **Plaintively:** வருத்தம் தோய்ந்த (23 Apr)
Synonyms: mournfully, sadly, pitifully
Antonyms: cheerfully, happily, Joyfully

12. **Whet:** தீட்டி கூராக்கு
(2019-Hy, 22-Aug, PTA-3)
Synonyms: sharpen, hone, edge
Antonyms: dull, calm, blunt
13. **Swooped:** பாய்ச்சல்
Synonyms: dove, descended rapidly, Pounced, easily, quickly
Antonyms: ascended, climbed, Soared
14. **Beckoning:** சைகை
Synonyms: signalling, gesturing, Inviting
Antonyms: repelling, discouraging,

"Additional exercise"

1. **Expanse:** விரிவு
Synonyms: stretch, breadth, spread, Extent, large
Antonyms: limitation, restriction, boundary, confinement.
2. **Courage:** தைரியம்
Synonyms: bravery, valor, guts, fortitude
Antonyms: fear, timidity, weakness
3. **Cowardice:** கோழைத்தனம்
Synonyms: Timidity, fearfulness, pusillanimity
Antonyms: Bravery, courage, fearlessness
4. **Screamed:** கத்தினார்
Synonyms: Shrieked, yelled, shouted
Antonyms: Whispered, murmured, mumbled
5. **Exhausted:** முற்றும் சோர்வடைந்த
Synonyms: Drained, depleted, spent
Antonyms: Energetic, refreshed, Revitalized

- 6. Beneath:** கீழே
Synonyms: Below, underneath, under
Antonyms: Above, over, atop
- 7. Amusedly:** வேடிக்கையாக
Synonyms: Playfully, humorously, jovially
Antonyms: Seriously, solemnly, Gravely
- 8. Ascending:** ஏறுமுகம்
Synonyms: climbing, rising, increasing
Antonyms: Descending, falling, dropping
- 9. Witness:** சாட்சி (2023 Apr)
Synonyms: evidence, indicator, observer
Antonyms: participant, deny, refute
- 10. Indulged:** ஈடுபாடு, அனுமதி, போன போக்கில் (2023 HY)
Synonyms: yielded, abandoned, surrendered
Antonyms: abstained, denied, refrained
- 11. Active:** சுறு சுறுப்பான (PTA- 4)
Synonyms: operating, operable, operational
Antonyms: inactive, broken, dead
- 12. Seized:** பற்று, பிடி, அபகரி (PTA- 4)
Synonyms: arrested, grabbed, apprehended
Antonyms: discharged, released, liberated

- 3. Slamming:** உரத்த சத்ததுடன் நகர்தல்
Synonyms: Banging, Shutting
Antonyms: Opening, Unlocking
- 4. Attic:** மேல்மாடியறை
Synonyms: loft, garret, roof space
Antonyms: basement, cellar, subterranean s
- 5. Gruffly:** முரட்டுத்தனமான (23 AUG, 2019 HY, PTA -2)
Synonyms: Harshly, Sternly, sadly
Antonyms: Politely, Gently

மாணவர்கள் book inside பகுதிகளை கவனமுடன் படித்தாலே போதுமானது .
மாணவர்கள் அதிக மதிப்பெண் பெறும் நோக்கத்தோடு மிகுந்த கவனமுடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது .
மாணவர்கள் தேவைஇல்லாத வினாக்களை படித்து நேரத்தை வீண் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம் .

UNIT - 2

THE NIGHT THE GHOST GOT IN

- 1. Hullabaloo:** ஆரவாரக்கூச்சல்
Synonyms: uproar, commotion, loud noise
Antonyms: silence, calm
- 2. Patrolman:** ரோந்துக்காவல்
Synonyms: police officer, cop
Antonyms: civilian, non-combatant

இது போன்ற (கேள்வி எண் 1 முதல் 47 வரை) அனைத்து கேள்விகளும் மாணவர்களுக்கு எளிதில் புரியும் வகையில் மிகவும் எளிமையாகவும், தெளிவாகவும், விளக்கி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு இதனை வாங்கி கொடுத்து பயன்படுத்தி கொள்ளுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

விலை மாணவர்களுக்கு ஏற்றார் போல வழங்கி வருகிறோம்.

எங்களின் அங்கில படைப்புகளின் வெளியீடு

ENGLISH MANUAL
ENGLISH QUESTION BANK
ENGLISH PRACTICE BOOK

மேலும் தொடர்புக்கு: 8675744747:6374113093